

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123446071
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6123446071.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., so sídlom Alžbetínske námestie 328, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, v konaní o zaplatenie 924,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 510,91 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 07.09.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 510,91 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 07.09.2023 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ppohľadávka, ktorú v tomto spore žalobca uplatňuje, vyplynula z dopravnej nehody, ktorá sa stala dňa 23. apríla 2023 vo Varíne. Pri tejto nehode došlo k poškodeniu motorového vozidla, ktorého držiteľkou bola v tom čase A. B.. Vozidlo, ktoré nehodu spôsobilo, bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

3. Poškodená si svoje poškodené vozidlo nechala odviezť do autoservisu, kde sa mala vykonať oprava. Aby mohla zabezpečiť svoju mobilitu počas doby, kedy bolo jej vozidlo v servise, a nemohla s ním pre poškodenie nijako disponovať, dňa 10. júla 2023 uzavrela so žalobcom Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 869/2023. Na základe tejto zmluvy si prenajala náhradné motorové vozidlo. Nájom trval od 10. júla 2023 do 1. augusta 2023, teda po dobu, kým sa vozidlo poškodenej nachádzalo v autoservise a čakalo sa na ukončenie opravy a doručenie krycieho listu od poisťovne. Poškodená nemala v tomto období k dispozícii žiadne iné motorové vozidlo, preto bol pre ňu prenájom náhradného vozidla nevyhnutný. Tieto skutočnosti deklarovala zmluvou o nájme dopravného prostriedku, protokolom o prenájme náhradného vozidla, čestným prehlásením poškodeného a potvrdením autoservisu.

4. Po ukončení nájmu náhradného vozidla, dňa 16. augusta 2023, žalobca vystavil poškodenej faktúru č. 9872023 na sumu 880,91 EUR s DPH. Táto suma bola určená za 23 dní užívania náhradného vozidla a zahŕňala aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Fakturovaná suma predstavovala účelne vynaložené náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu niesol zodpovednosť poistenec žalovaného.

5. Následne, dňa 1. augusta 2023, poškodená odplatne postúpila svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej za nájom vozidla, ktorá vyplývala z uvedenej faktúry, nadobudol žalobca voči žalovanému pohľadávka vo výške 880,91 EUR s DPH. Poškodená riadne oznámila postúpenie tejto pohľadávky žalovanému. Žalobca následne vyzval žalovaného na úhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla. Skutkové tvrdenia preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky a uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky.

6. Žalovaný dňa 23. augusta 2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie, avšak len vo výške 370 EUR. Žalobca tvrdil, že žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne, pričom sa opieral o svojvoľné výpočty. Vzhľadom na to, že žalovaný neposkytol poistné plnenie v plnom rozsahu zodpovedajúcom postúpenej pohľadávke za náklady na náhradné vozidlo, žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá predstavovala rozdiel medzi fakturovanými nákladmi a poskytnutým poistným plnením. Tvrdenia preukazoval dokladom o úhrade a oznámenie o poskytnutí poistného plnenia.

7. Žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím celého poistného plnenia žalobcovi ako postupníkoví, ktoré bol povinný poskytnúť plnenie najneskôr do 6. septembra 2023 v súlade s ustanovením § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení (PZP), keďže šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 22. augusta 2023 v zmysle oznámenia o poskytnutí poistného plnenia.

8. Žalobca zdôraznil, že jeho aktívna vecná legitimácia v obdobných súdnych sporoch bola už ustálená súdnou praxou. Argumentoval, že zmluva o postúpení pohľadávky zabezpečila úhradu faktúry a zároveň postúpenie pohľadávky. Tým pádom zákonný nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému zostal zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky. Dlžníkom bol v tomto prípade žalovaný, keďže v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky už došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Ako príklady podobných rozhodnutí uviedol rozsudky Krajského súdu v Žiline (napr. sp. zn. 8Co/24/2020-133 zo dňa 27.03.2020, 14Cob/55/2019 zo dňa 25.07.2019, 13Cob/49/2019 zo dňa 25.09.2019 a 9Co/300/2018 zo dňa 30.05.2019) a uznesenie Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018).

9. K postupovanej pohľadávke žalobca ďalej uviedol, že poškodená sa ocitla v situácii, kedy si bola nútená prenajať náhradné motorové vozidlo z dôvodu poistnej udalosti spôsobenej poistencom žalovaného. Tento stav nebol výsledkom jej dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala vo vynaložení nákladov na nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bola donútená vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobila. Uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla mala reparovať stav, kedy poškodená nemohla svoje motorové vozidlo používať z dôvodu poistnej udalosti. Nemožno od poškodenej spravodlivo očakávať, že počas doby opravy jej vozidla zmení svoj životný štýl a prestane používať automobil. Preto nebolo možné jej vytknúť, že si od žalobcu prenajala náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Žalobca podčiarkol, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukázanie finančných prostriedkov oprávnenému, ak na ne vzniká nárok (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015).

10. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, predstavovali podľa žalobcu a súdnej praxe skutočnú škodu, ktorej právo na náhradu bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudky Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017 a sp. zn. 11Co/187/2019 zo dňa 24.09.2019). Tieto náklady boli poškodenou nutne a účelne vynaložené, keďže poškodená nemohla fakticky užívať vlastné motorové vozidlo počas jeho pobytu v autoservise. Poškodená si prenajala vozidlo porovnateľné s jej poškodeným motorovým vozidlom, pričom, ako potvrdila súdna prax, nemala povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27Cb/39/2012 zo dňa 06.06.2017, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/134/2014 zo dňa 05.05.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/116/2018 zo dňa 12.12.2018).

11. V súvislosti s nárokom na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré boli vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33. Týmto nálezom bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení tohto nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Ústavný súd SR vyhodnotil ako neakceptovateľný právny názor dovolacieho súdu, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Týmto zaujal Ústavný súd SR zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Ústavný súd SR podobne rozhodol aj v nálezoch vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

12. Súd vyhovel žalobe vydaním platobného rozkazu sp. zn. 10Up/1820/2023 zo dňa 28. novembra 2023. Voči platobnému rozsahu podal žalovaný riadne a včas odpor, ktorý odôvodnil tým, že žalobca sa podaným návrhom domáhal doplatenia poistného plnenia vo výške 510,91 EUR s príslušenstvom z poistnej udalosti č. 8007481210. Žalovaný pri krátení poistného plnenia nad rozsah plnenia zo dňa 23. augusta 2023, ktorým poskytol žalobcovi poistné plnenie len vo výške 370,00 EUR vychádzal so skutočnosťou, že žalobca si fakturoval neprímerane vysoký počet dní za prenájom náhradného vozidla. Likvidátor žalovaného zohľadnil nutnosť a účelnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného vozidla, avšak s uplatneným krátením. Žalovaný uznal, že z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa poškodenému hradí aj škoda, ktorá vznikla poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, ako aj náklady potrebné na zistenie rozsahu škody a náklady spojené so zmiernením škodových dôsledkov poškodených osôb, vrátane prenájmu náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla považoval za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Pri posudzovaní oprávnenosti uplatňovaného nároku sa podľa žalovaného prihliadalo na priamu súvislosť medzi škodou na motorovom vozidle a vypožičaním motorového vozidla za úplatu, ako aj na primeranosť (časovú, cenovú) vypožičania s prihliadnutím na typovú značku, rozsah a špecifikáciu poškodenia motorového vozidla a náhradu škody za vypožičanie motorového vozidla.

13. Žalovaný namietal tvrdenie žalobcu, že nájom náhradného vozidla účelne trval „po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s MV nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať“. Žalovaný tvrdil, že zo žiadneho listinného dôkazu nevyplývalo, že by poškodená a autoservis uzatvorili dohodu o zadržaní opraveného motorového vozidla až do vystavenia a doručenia krycieho listu. Vozidlom mohol poškodený disponovať bezodkladne, akonáhle bolo objektívne opravené, teda dňom vystavenia faktúry. Žalovaný argumentoval, že nie je správne generalizovať nárok na náhradné vozidlo až do doby vystavenia krycieho listu, keďže zo žiadneho právneho predpisu nevyplývalo právo ani povinnosť autoservisu zadržiavať opravené vozidlo až do vystavenia krycieho listu. Zdôraznil, že nutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla znamenala nárok poškodeného len na dobu, pokiaľ nebolo poškodené motorové vozidlo opravené, v opačnom prípade by išlo o nadužívanie vozidla v prenájme, ktoré nemohlo ísť na škodu žalovaného.

14. Žalovaný sa tiež odvolal na bod 9 návrhu žalobcu, kde sa uvádzal, že „Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenia oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok oprávnenému“. Žalovaný v reakcii na to citoval rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 31. augusta 2022, ktorý uvádzal, že za obdobie do vystavenia krycieho listu poisťovňou nie je daná príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného. Rozsudok ďalej konštatoval, že do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti nájmom motorového vozidla, vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. Pre existenciu príčinnej súvislosti je nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu ku vzniku škody natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno dôvodne vyvodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého

následku. Na druhej strane, reťazec príčin nezakladá príčinnú súvislosť, ak do deja vstupuje iná, na konaní škodcu nezávislá skutočnosť, ktorá je pre vznik škody rozhodujúca.

15. Žalovaný ďalej uviedol, že z faktúry č. 2023220311, vystavenej servisom dňa 19. júla 2023, vyplývalo, že vozidlo bolo opravené, teda objektívne využiteľné, už 19. júla 2023. Poškodený ho teda mohol vyzdvihnúť v daný deň. Autoservis nemal právny nárok zadržiavať opravené motorové vozidlo, nakoľko jeho pohľadávka, ako vyplývalo z faktúry, mala nadobudnúť splatnosť až 26. júla 2023. Žalovaný poukázal na § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ten, kto je povinný vydať hnutelnú vec, ju môže zadŕžať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Z tohto dôvodu žalovaný zastával názor, že krátenie pre zvyšné dni bolo opodstatnené a poškodený si mal vyzdvihnúť vozidlo v deň, keď bolo opravené a objektívne využiteľné. Za dôvodný sa považoval prenájom náhradného vozidla len za obdobie od odovzdania poškodeného motorového vozidla servisu do doby, keď bolo opravené a poškodený ho mohol znovu objektívne využívať. Opäť bol citovaný rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. augusta 2022, sp. zn. 7Co/187/2022.

16. Žalovaný priznal, že primárnu zodpovednosť za vzniknutý stav a nepríjemnú situáciu pravdepodobne nenesie poškodený, ale autoservis, ktorý sa dopustil protiprávneho zadržania vozidla, kým nebol vystavený krycí list. Žalovaný sa domnieval, že v takýchto prípadoch by mala existovať väčšia súčinnosť a kooperácia medzi konkrétnym servisom a poškodeným, nakoľko žalovaná poisťovňa nemá kapacity individuálne sledovať každú opravu zo všetkých poistných udalostí vo svojej pôsobnosti. Žalovaný trval na tom, že by nemal niesť zodpovednosť za protiprávne konanie iného subjektu, v tomto prípade autoservisu, pretože takáto zodpovednosť mu nevyplývala zo žiadneho právneho predpisu. Ako dôkaz predložil faktúru 2023220311 vystavenú dňa 19. júla 2023 servisom ALTERIA MOTOR, s.r.o.

17. Žalovaný opätovne uviedol, že žalobca sa návrhom domáha zaplatenia sumy 510,91 EUR s príslušenstvom ako nepriznanej časti poistného plnenia z poistnej udalosti. Žalovaný uviedol, že po doručení dokladov týkajúcich sa poistnej udalosti bez zbytočného odkladu pristúpil k jej prešetreniu. Pri výpočte výšky náhrady škody zohľadnil skutočnosť, že nárok na náhradné vozidlo má poškodený len do doby, kedy nemôže objektívne využívať poškodené motorové vozidlo. To je akcesoricky prepojené aj s praxou súdov, ktoré judikovali, že nárok na náhradné vozidlo vzniká len na dobu, ktorá je preukázateľne nevyhnutná, pričom musí byť zachovaná nutnosť a účelnosť. Vzhľadom na to, že vozidlo bolo opravené dňa 19. júla 2023, poškodený mal nárok na úhradu nákladov len do tohto dňa. Žalovaný argumentoval, že poškodený mal právo, ale zároveň aj povinnosť, z pohľadu nárokovateľnosti nákladov na nájom náhradného vozidla, prevziať opravené motorové vozidlo hneď, ako to bolo možné. Súčasne autoservis mal povinnosť oznámiť poškodenému opravu vozidla a vydať mu ho, nakoľko peňažná pohľadávka autoservisu voči poškodenému nebola v deň faktického opravenia motorového vozidla splatná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a platnú právnu úpravu, žalovaný zastával názor, že nárok žalobcu na poistné plnenie v celej uplatňovanej výške nebol preukázaný, a preto pri likvidácii poistnej udalosti postupoval správne, v súlade s poistnou zmluvou, všeobecnými poistnými podmienkami, interným predpisom a platnou právnu úpravu.

18. Na záver žalovaný poukázal na ust. § 13 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (CSP), podľa ktorého na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak. Navrhol, aby v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov konanie pokračovalo na Mestskom súde Bratislava III, ktorého príslušnosť bola založená v zmysle § 13, 14, 15 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP v znení neskorších predpisov, vzhľadom na sídlo žalovaného. Žalovaný navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica zrušil Platobný rozkaz zo dňa 28. novembra 2023, sp. zn. 10Up/1820/2023, a po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, ktorým by návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi by nepriznal náhradu trov konania.

19. Žalobca odpor žalovaného označil za nedôvodný a neopodstatnený. Tvrdil, že obrana žalovaného nemala oporu v skutkovom ani právnom stave a bola produkovaná len s úmyslom vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalobca konštatoval, že žalovaný opakovane uplatňoval rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch s rovnakým alebo obdobným skutkovým základom. Zdôraznil, že tieto prostriedky procesnej obrany možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo viedlo k záveru o danosti a preukázateľnosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčili súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov

iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňam. Žalovaný v podanom odpore poprel nárok žalobcu z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla, pričom poukázal na dátum vystavenia faktúry za opravu vozidla dňa 19. júla 2023, podľa ktorej malo byť vozidlo opravené a objektívne využiteľné už v tento deň. Na základe toho žalovaný považoval za účelný nájom náhradného vozidla len za obdobie 10 dní.

20. Žalobca k tomu namietol, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla bolo rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Bolo nepochybné, že nájom motorového vozidla vznikol v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poisťencom žalovaného. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov z titulu nájmu náhradného vozidla bolo potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Žalobca poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a preto nebolo možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby bol pre protiprávne konanie inej osoby obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalobca kritizoval, že žalovaný vôbec nebral do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia, odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu, predstavovalo z pohľadu žalobcu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom takýto postup nemožno akceptovať. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. decembra 2018, sp. zn. 13Cob/116/2018, a zo dňa 25. júla 2019, sp. zn. 14Cob/55/2019.

21. Žalobca pripustil, že z predloženej faktúry za opravu vozidla, ktorú žalovaný predložil spolu s odporom, síce vyplýval dátum dodania tovaru/poskytnutia služby dňa 19. júla 2023. Avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu, oprava v širšom slova zmysle bola ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci bola teda v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Žalobca zdôraznil, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o žiadne špekulatívne konanie, svedčila aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise ALTERIA MOTOR, s. r. o., ktorý bol obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Vzhľadom na to poškodený v dobrej viere očakával, že jeho motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. Na preukázanie existencie zmluvného vzťahu medzi autoservisom a žalovaným žalobca navrhol súdu vyzvať autoservis ALTERIA MOTOR, s. r. o., IČO: 36 805 394, so sídlom Predmestská 90, 010 01 Žilina, na predloženie zmluvy o obchodnej spolupráci medzi týmto autoservisom a žalovaným. Pokiaľ ide o ukončenie opravy a vydanie opraveného vozidla poškodenému, žalobca poukázal na to, že až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prešlo do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu, bola škoda na poškodenom vozidle reparovaná. Samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemal okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poistného plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastala skôr. Žalobca uviedol, že okamžite po ukončení šetrenia poistnej udalosti žalovaným a poskytnutí plnenia za opravu dňa 1. augusta 2023 bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, a toto si aj v uvedený deň vyzdvihol.

22. Žalobca spochybnil tvrdenie žalovaného o tom, že poškodený už dňom vystavenia faktúry mohol disponovať svojím vozidlom, keďže autorizovaný servis neinformoval poškodeného o vystavení faktúry za opravu motorového vozidla, ale túto zasielal priamo poisťovni a opravené motorové vozidlo vydával poškodenému až po doručení krycieho listu od poisťovne, resp. vyplatením poistného plnenia. Ak žalovaný tvrdil, že poškodený mal možnosť prevziať si vozidlo už v tento deň, bolo na ňom, aby uvedenú skutočnosť preukázal, nakoľko žalobca ani poškodený nemali ako preukázať negatívnu skutočnosť. Žalobca zdôraznil, že skutočnou škodou bolo vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe

trvania opravy poškodeného vozidla (k tomu poukázal na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 4. apríla 2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom.

23. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí autoservis nevydal poškodenému opravené motorové vozidlo až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne došlo k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Žalobca uviedol, že poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom skrátenia doby zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla bolo nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Žalobca uviedol, že sa jedná o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. K tomuto tvrdeniu predložil aj "Potvrdenie o bežnej obchodnej praxi".

24. Žalobca podotkol, že ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou nemožno hovoriť o ustálenej rozhodovacej praxi. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla dal do pozornosti stotožňujúci sa názor Ústavného súdu Slovenskej republiky s názorom odvolacieho súdu, vyslovený v jeho náleze zo dňa 16. februára 2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. Podľa tohto nálezu, v prípade čiastočnej škody, účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahoval do bežného života poškodeného, až do momentu, keď mohol opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešpondovala iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. V danej veci bolo relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie od 10. júla 2023 do 1. augusta 2023, t.j. 23 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplývalo z predložených dôkazov. Prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplývala práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa domáhal nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou bol záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

25. Z oznámenia o poistnom plnení takisto vyplývalo, že žalovaný krátil poistné plnenie o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalobca považoval predmetné krátenie poplatku za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, keďže nebolo podporené nijakým vysvetlením ani argumentáciou. Poukázal na to, že poplatok vo výške 30,- EUR bol všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda išlo o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme a bol žalobcom účtovaný v rámci každého

prenájmu. Ak si poškodený prenajal vozidlo od žalobcu, musel vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplývalo, že poplatok tvoril súčasť skutočnej škody.

26. Predmetný poplatok predstavoval náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy, a keby nebolo tejto poistnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22. novembra 2017. Podľa neho súdna prax považovala za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. V konečnom dôsledku bol poškodenému z titulu dopravnej nehody vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore. Táto cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou bola aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutne vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.

27. Žalovaný formou dupliky zotrval na vyjadreniach v odpore s tým, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný, nakoľko neboli splnené podmienky, ktoré by zakladali povinnosť žalovaného na náhradu škody žalobcovi. Vo svojom vyjadrení žalovaný upriamil pozornosť súdu na časovú os kľúčových udalostí, ktoré, podľa jeho názoru, boli dôležité pre konečné rozhodovanie vo veci. Uviedol, že dopravná nehoda a vznik poistnej udalosti nastali dňa 23. apríla 2023. K uzavretiu zmluvy o nájme náhradného dopravného prostriedku došlo dňa 10. júla 2023. Následne bolo náhradné vozidlo vrátené žalobcovi dňa 1. augusta 2023. Mimoriadne dôležitým dátumom bolo 19. júla 2023, kedy bola vystavená faktúra za opravu motorového vozidla, čím bolo vozidlo opravené a plne pripravené na užívanie. Splatnosť tejto faktúry nastala 26. júla 2023. Žalovaný taktiež uviedol, že k vráteniu náhradného vozidla a vyzdvihnutiu opraveného motorového vozidla poškodeným došlo dňa 4. mája 2023, pričom je zrejmé, že tento dátum sa pravdepodobne týkal inej poistnej udalosti, keďže chronologicky nezapadal do predchádzajúcich dátumov tejto konkrétnej škodovej udalosti.

28. Žalovaný sa ohradil voči tvrdeniam žalobcu, ktorý vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že odpor žalovaného považuje za nedôvodný a neopodstatnený a že jeho obrana nemala oporu v skutkovom ani právnom stave. Žalobca taktiež tvrdil, že cieľom konania žalovaného bolo len vyhnúť sa poistnému plneniu alebo oddialiť jeho úhradu. Žalobca vo svojom podaní ďalej naznačoval, že žalovaný opakovane uplatňoval rovnaké prostriedky procesnej obrany v mnohých súdnych sporoch s podobným skutkovým základom, a že tieto prostriedky boli vyhodnotené ako neúčinné alebo nedôvodné. Žalovaný nesúhlasil s týmito tvrdeniami žalobcu a považoval ich za účelové konštatovanie bez reálneho podloženia konkrétnymi skutočnosťami, s cieľom spochybníť integritu žalovaného a poškodiť jeho dobré meno v podnikateľskom segmente. Naopak, žalovaný uviedol, že v priebehu procesu likvidácie preukázateľne prejavil proaktívne správanie, o čom svedčili priložené listinné dôkazy v podanom odpore. Podľa žalovaného sa snažil niekoľkokrát dožiadať zodpovedného technika autoservisu, aby ozrejmil dôvody nadštandardného a neprimeraného predĺženia opravy motorového vozidla. Argumentoval, že ak by skutočným úmyslom žalovaného bolo len znížiť poistné plnenie, určite by sa nesnažil opakovane pýtať opravujúci autoservis o vysvetlenie, ale automaticky by ukončil proces likvidácie na základe dostupnej spisovej dokumentácie.

29. Žalovaný taktiež reagoval na argumentáciu žalobcu, ktorý uvádzal, že pri posudzovaní účelnosti doby prenájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného v autoservise z dôvodu opravy, a zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať jeho motorové vozidlo. Žalovaný odmietol mechanickú aplikáciu takejto argumentácie na každý prípad bez skúmania konkrétnych skutkových okolností. Tvrdil, že nebolo spravodlivé, aby na ujmu škodcu, teda žalovaného, dochádzalo k preplácaniu nájmu za dni, kedy bolo poškodené motorové vozidlo už opravené, len na základe toho, že žalobca si nafaktoval určitý počet dní nájmu. Zdôraznil, že okrem otázky spravodlivosti bolo potrebné vychádzať z faktov a zákonných ustanovení, ktoré striktné určovali okolnosti a podmienky použitia inštitútu zádržného práva.

30. Žalovaný sa opätovne ohradil voči tvrdeniam žalobcu o opakovanom uplatňovaní neúčinných a nedôvodných prostriedkov procesnej obrany. Na podporu svojho stanoviska uviedol nedávno vydané rozhodnutie Okresného súdu Poprad (rozsudok zo dňa 12. februára 2024, sp. zn. 21C/37/2023). V tomto rozsudku súd konštatoval, že autoservis UNICAR s.r.o. nemal právny titul zadržiavať motorové vozidlo poškodeného až do vystavenia krycieho listu alebo úhrady fakturovanej sumy poisťovňou, a žalobca nepreukázal, na základe čoho mal autoservis oprávnenie ponechať si motorové vozidlo po tom, čo bolo spôsobilé prevádzky. Súd v danom prípade taktiež uviedol, že nebola daná príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla a vznikom škody v podobe nájomného za dobu od vystavenia faktúry autoservisom (14. marec 2022) do 22. marca 2022. Do príčinnej súvislosti vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. Bolo možné konštatovať, že neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom predstavovalo novú skutočnosť, ktorá prerušila reťazec javov, a preto nárok na nájomné po dátume 14. marca 2022 (kedy bolo vozidlo prevádzkyschopné) nemohol byť považovaný za škodu vzniknutú v bezprostrednej priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Žalovaný označil argumentáciu žalobcu, ktorá sa snažila navodiť dojem o stovkách rozhodnutí, za účelovú a zavádzajúcu. Opätovne zdôraznil nevyhnutnosť posudzovať každý prípad osobitne a v jeho vzájomných súvislostiach. Žalovaný trval na tom, že za primerané náklady na opravu poisteného motorového vozidla považoval účelne vynaložené náklady. Tvrdil, že ak by sa striktno hľadelo len na to, čo je vo faktúre, bez posudzovania ďalších náležitostí, išlo by o striktno formalistický výkon práva, pričom podstata práva zameraná na materialistické uchopenie práva by išla do úzadia. Žalovaný reagoval aj na tvrdenie žalobcu, že žalovaný nebral do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho vozidla. Žalovaný naopak tvrdil, že žalobca nebral do úvahy reálnu dobu, kedy bol prenájom náhradného vozidla nutný a účelný. Zdôraznil, že táto "reálna doba" nemohla byť svojvoľne určená, ale musela byť ohraničená objektívnymi, technickými a právne relevantnými skutočnosťami. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3MCdo 3/2015 zo dňa 28. júna 2016) a rozsudok Najvyššieho súdu ČR (sp. zn. 25 Cdo 232/2012 zo dňa 28. februára 2013), ktoré konštatovali, že výška náhrady nebola daná sumou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Hoci oprava poškodeného vozidla bola objektívnou relevantnou skutočnosťou zakladajúcou nutnosť prenájomu náhradného vozidla, významné boli z hľadiska posudzovania odkázanosti poškodeného na používanie náhradného vozidla aj konkrétne okolnosti, za ktorých sa oprava vykonávala. Nutnosť bola obmedzená na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy, resp. na dobu úkonov potrebných na likvidáciu škodovej udalosti.

31. Žalovaný opätovne zdôraznil, že poškodený mal možnosť prevziať si opravené motorové vozidlo najneskôr dňom zhodným s vystavením faktúry za opravu. Autoservis by nemohol, resp. nemal žiadne oprávnenie, ktoré by korešpondovalo s právnym poriadkom, zadržiavať motorové vozidlo bez uvedenia zákonných ustanovení a náležitého právneho zdôvodnenia. Summa summarum, autoservis musel opravené vozidlo vydať jeho vlastníčkovi – poškodenému. Žalovaný uviedol, že žalobca sa snažil umelo predlžovať nájom náhradného vozidla, aj keď tento nájom už nebol nutný a účelný, nakoľko z vystavenia faktúry bolo objektívne preukázané, že poškodené motorové vozidlo bolo opravené. Fakt, že žalobca nežaloval ani jeden zo servisov, ktoré preukázateľne neoprávneným spôsobom zadržovali motorové vozidlo, jednoznačne preukazoval štruktúrovanú reťaz v súvislosti s podnikateľskými aktivitami žalobcu. Krajský súd v Žiline sa touto problematikou podrobne zaoberal a jednoznačne dospel k záveru, že pokiaľ nenastane splatnosť pohľadávky, nie je možné zo strany autoservisov zadržiavať opravené motorové vozidlá, a teda ak k takému zadržaniu dochádza, ide o neoprávnené konanie.

32. Žalovaný sa zaoberal aj hypotézou, ak by poškodený s autoservisom zmluvne dojednal zádržné právo do vystavenia krycieho listu aj v prípade ešte nesplatenj peňažnej pohľadávky autoservisu. V takom prípade by nebolo možné od žalovaného spravodlivo očakávať, že pôjde na jeho úkor dojednávania nadštandardných zabezpečovacích opatrení medzi poškodeným a servisom. Taktiež by v takom hypotetickom konaní poškodeného absentovala príčinná súvislosť medzi poisťovňou a nárokom na náhradné vozidlo, z dôvodu, že takýto nárok poškodenému patril len do doby, pokiaľ jeho poškodené motorové vozidlo bolo objektívne nepojazdné. Ak sa táto hypotéza nepotvrdí, autoservis nebol oprávnený uplatňovať zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu (či už do momentu vystavenia krycieho listu zo strany poisťovne, resp. do zaplatenia ceny opravy), aj vzhľadom k tomu, že faktúra č. 230900114 mala lehotu splatnosti až 2. mája 2023. Žalovaný podporil svoje tvrdenia rozhodnutím KS Žilina zo dňa 22. marca 2023, sp. zn. 7Co/187/2022, ktoré uvádzalo, že za dôvodný možno považovať prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od odovzdania poškodeného

motorového vozidla servisu do doby, keď bolo opravené a poškodená obchodná spoločnosť ho mohla znova objektívne využívať.

33. Žalovaný zdôraznil, že na základe rozhodnutia KS Žilina (sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22. marca 2023) a rozhodnutia OS Poprad, rozhodovacia prax súdov SR sa začala podrobnejšie zaoberať touto problematikou so zreteľom na aplikáciu princípu hospodárnosti, ktorý subsumuje nutnosť a účelnosť nároku na náhradné vozidlo. Žalovaný spochybnil, či je nutné a účelné, aby poškodený užíval náhradné motorové vozidlo v prípade, ak jeho poškodené motorové vozidlo je opravené a nie sú naplnené žiadne zákonné predpoklady pre zadržanie opravovaného motorového vozidla autoservisom, nakoľko pohľadávka v deň zavŕšenia opravy nenadobudla splatnosť. De facto nastala situácia, kde na jednej strane bolo opravené poškodené motorové vozidlo v deň vystavenia faktúry, no poškodený ďalej užíval prenajaté motorové vozidlo.

34. Žalovaný odkázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/131/2019 zo dňa 14. apríla 2020, ktorý uviedol, že nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného vozidla je obmedzená na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy, resp. na dobu úkonov potrebných na likvidáciu škodovej udalosti. Ak bolo poškodené vozidlo prevádzkyschopné, nebol dôvod, aby nebolo používané v čase, keď sa oprava reálne nevykonávala. Žalovaný nikdy nespochybnil nárok poškodeného na náhradné motorové vozidlo, len prezentoval skutočnosť, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len v dobe, keď jeho poškodené motorové vozidlo je nepojazdné, nie je spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke.

35. Žalovaný zastával stanovisko, že poškodený mal v uvedený deň už reálne možnosť prevziať si svoje plne funkčné a opravené motorové vozidlo z autoservisu. Potvrdenie autoservisu, podľa ktorého autoservis nevydá motorové vozidlo bez doručenia krycieho listu, nebolo možné považovať za právne relevantné. Toto tvrdenie podporil odkazom na Krajský súd Žilina, sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22. marca 2023. Žalovaný citoval § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý uvádzal, že kto je povinný vydať huteľnú vec, ju môže zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať, pričom nemožno zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odňatú. Splatnosť pohľadávky v danom prípade nastala až dňa 2. mája 2023. Žalovaný ďalej vysvetlil, že zádržné (retenčné) právo je vecno-právnym prostriedkom slúžiacim veriteľovi na zabezpečenie jeho splatnej (zročnej) peňažnej pohľadávky. Predmetom zadržania mohla byť iba huteľná vec, ktorá bola v moci veriteľa pohľadávky v súlade s právom a ktorú bol inak povinný vydať. Zádržné právo zabezpečovalo zásadne len splatné peňažné pohľadávky, s výnimkou vyhlásenia konkurzu alebo výkonu rozhodnutia pri platobnej neschopnosti dlžníka. Zádržné právo vznikalo jednostranným prejavom vôle veriteľa, spočívajúcim vo faktickom zadržaní huteľnej veci, ktorú bol inak povinný vydať. Z uvedeného bolo zrejmé a nevyvrátiteľné, že autoservis nemal zákonnú možnosť ani oprávnenie zadržiavať motorové vozidlo do vystavenia krycieho listu, resp. úhrady fakturovanej sumy žalovaným, a teda iba po márnom uplynutí lehoty na úhradu faktúry by bolo možné zádržné právo autoservisu akceptovať.

36. Žalovaný opätovne citoval rozhodnutie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 7Co/187/2022, zo dňa 22. marca 2023, kde súd uviedol, že na preplatenie doby nájmu za obdobie do vystavenia krycieho listu poisťovňou nebola daná príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla a vznikom škody v podobe nájomného, nakoľko do príčinnej súvislosti vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. Pre existenciu príčinnej súvislosti bolo nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny bolo možné dôvodne vyvodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. Na druhej strane, reťazec príčin nezakladal príčinnú súvislosť, ak do deja vstúpila iná, na konaní škodcu nezávislá skutočnosť, ktorá bola pre vznik škody rozhodujúca. V kontexte uvedeného bolo možné konštatovať, že pokiaľ autoservis neoprávnené zadržiaval motorové vozidlo, išlo o ďalšiu novú skutočnosť, ktorou bol prerušený reťazec javov, a nárok na nájomné po dátume 14. marca 2022 (kedy bolo vozidlo prevádzkyschopné) nemohol byť považovaný za škodu vzniknutú v bezprostrednej priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Žalovaný považoval tieto vynaložené náklady za prenájom za neúčelné, nakoľko podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o PZP, poisťený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením, a na náhradu ušlého zisku. Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému, ktorý je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

37. Žalovaný sa taktiež dôrazne ohradil voči argumentácii žalobcu, ktorá sa odkazovala na obchodné zvyklosti s cieľom odôvodniť svoj nárok. Uviedol, že poškodený, ktorý odovzdal poškodené motorové vozidlo autoservisu, bol fyzickou osobou nekonajúcou v rámci podnikania, a preto išlo o zmluvu spadajúcu do režimu spotrebiteľského, nie obchodnoprávneho. Zdôraznil, že spotrebiteľský vzťah sa vyznačuje prvkami zvýšenej ochrany spotrebiteľa, a preto nebolo namieste argumentovať zásadami obchodného práva, ktoré kládli primárny dôraz na rovnosť strán, naopak spotrebiteľské právo poskytovalo zvýšenú ochranu jednej zo zmluvných strán – spotrebiteľovi.

38. Z tohto žalovaný vyvodil jednoznačný záver, že na vzťahy spadajúce do občianskoprávneho režimu, a navyše s prívlastkom spotrebiteľský vzťah, bolo absolútne nutné a jediné prípustné aplikovať zásady občianskeho práva, a to aj vtedy, ak by sa inak aplikovali zásady obchodného práva, v prípade ak poškodený s predmetným autoservisom neuzavrel dohodu o zadržaní motorového vozidla pred splatnosťou peňažnej pohľadávky. Vzhľadom na tendencie v problematike ochrany spotrebiteľa vplyvom harmonizácie práva EÚ bolo podľa žalovaného absurdné, aby autoservis uplatňoval striktným spôsobom pri plnení záväzku zo spotrebiteľského vzťahu odkaz na zásady obchodného zákonníka, pričom tieto zásady nastupovali až v terciárnej rovine (§ 1 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník). Žalovaný ďalej podporil svoje tvrdenia odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 22. marca 2011, sp. zn. 32 Cdo 4932/2009, ktorý uviedol: „Ak možno obchodné zvyklosti vymedziť ako ustálenú obchodnú prax, neznamená to ešte, že každé zaužívané pravidlo správania účastníkov obchodných vzťahov musí predstavovať obchodnú zvyklosť. Nebude tomu tak najmä v prípadoch opakovaného porušovania práv a povinností (či už subjektívnych alebo objektívnych), nakoľko je pojmovo vylúčené, aby pravidlo správania, ktoré je v rozpore so zákonom či zmluvnou úpravou, bolo spôsobilé nadobudnúť formu obchodnej zvyklosti“. Tieto argumenty demonštrovali, že nebolo možné, aby konanie, ktoré bolo riadne upravené právnymi predpismi, bolo nahradené údajnou obchodnou zvyklosťou tvrdenu žalobcom, ktorá bola v rozpore s platným právom – v tomto prípade s občianskym zákonníkom. Ako demonštroval KS Žilina, autoservis nemal v dobe vystavenia faktúry splatnú pohľadávku, čo znamenalo, že nebolo možné v dobe, kedy pohľadávka nebola splatná, aplikovať z jeho strany vecno-právny inštitút zádržného práva.

39. Žalovaný argumentoval, že z § 1 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka vyplývalo, že tento zákon upravoval postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy a niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním, pričom ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa týchto ustanovení, riešili sa podľa predpisov občianskeho práva. Až ak ich nebolo možné riešiť ani podľa týchto predpisov, posudzovali sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich nebolo, podľa zásad, na ktorých spočíval tento zákon. Z obsahu tohto vyjadrenia žalovaný trval na názore, že v prípade, ak nedošlo k aplikácii obchodného zákonníka, druhý právny predpis ako *lex generalis* sa aplikoval práve Občiansky zákonník, v tomto prípade išlo aj o spotrebiteľský vzťah – ustanovenia o zádržnom práve, na ktoré sa odvolával aj Krajský súd v Žiline. Žalovaný zdôraznil, že nebolo v súlade s právnym poriadkom a právom vo všeobecnosti legitimizovať protiprávne konanie len na základe toho, že sa z neho stala obchodná zvyklosť. Takýmto spôsobom by mohlo dôjsť k prelamovaniu princípu právnej istoty a princípu legitímneho očakávania.

40. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojich skutkových tvrdeniach v žalobe a vyjadrení k odporu a právnom posúdení veci a jeho prednes bol v zhode s jeho prostriedkami procesného útoku. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil.

41. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie, d) ušlého zisku.

42. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému.

Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

43. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

44. Podľa § 11 ods. 8 cit. zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ustanovenie odkazuje na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

45. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov ako aj odborného vyjadrenia.

48. V konaní nebolo sporné, že za poškodenie vozidla Tibora Komu MAZDA 6, EČV:C. zodpovedá poistenec žalovaného a tým aj za škodu spôsobenú poškodením vozidla poškodeného. Uvedené skutočnosti ani rozsah zodpovednosti v konaní preto súd neskúmal a nepreukazoval.

49. Súd považoval za nesporné že dňa 23. apríla 2023 vo Varíne pri dopravnej nehode bolo poškodené vozidlo poškodenej A. B. poistencom žalovaného. Zodpovednosť poistenca žalovaného nebola sporná a súd vychádzal z týchto skutkových tvrdení (§ 151 ods. 1 CSP).

50. Uplatnený nárok je nárokom na náhradu škody v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. priamo voči poisťovni, hoci poškodený mohol nárok uplatniť aj voči osobe zodpovednej za vznik škody (poistenému), prípadne voči obom spoločne.

51. Podľa faktúry č. 2023220311 zo dňa 19.07.2023 bolo motorové vozidlo A. B. Mitsugishi ASY 1,6MIVEC 2WD EVČ: C. XXXXX v opravené a suma za opravu vo výške 2.612,50 eur, splatná 26.07.2023 bola vyúčtovaná žalovanej. Podľa rozpisu boli vykonané pracovné operácie (demontáž/ montáž nárazníka, blatníka, diagnostika, lakovanie) s celkovou cenou práce 405,50 € a vydaný materiál (náhradné diely a lakovací materiál) s celkovou cenou 1771,60 €.

52. Podľa vyjadrenia ALTERIA MOTOR s.r.o. zo dňa 28.04.2025 na výzvu súdu zo dňa 10.4.2025 uviedla, že prvá obhliadka poškodeného motorového vozidla A. B., Mitsubishi ASX, EČ: C., bola vykonaná dňa 5.5.2023 spoločnosťou SLOVEXPERTA a bol o nej vyhotovený Zápis o poškodení motorového vozidla. Následne spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o. otvorila dňa 10.5.2023 zákazku pod č. TU000769 na opravu tohto vozidla. Vozidlo bolo pristavené na opravu dňa 10.7.2023 a dňa 11.7.2023 boli objednané náhradné diely potrebné k oprave. Dňa 12.7.2023 bola vykonaná doobhliadka vozidla spoločnosťou SLOVEXPERTA. Finálna kalkulácia ceny opravy vozidla bola vyhotovená spoločnosťou ALTERIA MOTOR, s.r.o. dňa 18.7.2023, pričom náklady na opravu predstavovali sumu 2 673,42 € s DPH. Táto suma zahŕňa zoznam náhradných dielov a pracovných úkonov spojených s opravou vozidla. Motorové vozidlo bolo odovzdané A. B. dňa 1.8.2023, keďže poisťovňa v ten deň uhradila dohodnutú cenu opravy priamo na účet spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o.. Spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o.

uviedla, že nebolo potrebné zabezpečenie pohľadávky za opravu vozidla, pretože priebeh opravy, komunikácia s poisťovňou a úhrada prebehli v prijateľnom časovom slede. Vydanie opraveného vozidla ihneď po zaplatení opravy je podľa spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o. obvyklým postupom, kedy sa zákazka považuje za definitívne uzatvorenú. K svojmu vyjadreniu spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o. priložila Zákazkový list č. TU000769, z ktorého vyplýva, že zákazka na opravu vozidla Mitsubishi ASX, EČV: C., VIN: D., pre A. B. bola otvorená dňa 10.05.2023, predbežná cena opravy bola stanovená na 5 000 € a predbežný termín na 30.06.2023. Dokladuje poškodenie predného nárazníka (výmena), kontrolu predného svetlometu a opravu laku pravého predného blatníka. Celkové náklady na opravu boli 2673,42 €. Podľa dodatku, dodávateľ je vlastníkom materiálu a náhradných dielov až do zaplatenia ceny zákazky. Podľa priloženého zápisu o poškodení motorového vozidla (prvá obhliadka) prvá obhliadka vozidla Mitsubishi ASX, EČV: C., VIN: D., so stavom tachometra 118 283 km, bola vykonaná spoločnosťou SLOVEXPERTA dňa 05.05.2023 o 13:33 v Žiline. Boli zaznamenané diely na výmenu (kryt nárazníka P) a diely na kontrolu/diagnostiku (svetlomet P). Zápis upozorňuje na odhadované vysoké náklady na opravu a nutnosť kontaktovať poisťovňu pred zahájením opravy. Podľa zápisu o poškodení motorového vozidla (doobhliadka), nasledujúca doobhliadka vozidla Mitsubishi ASX, EČV: C., VIN: D., so stavom tachometra 120 524 km, bola vykonaná spoločnosťou SLOVEXPERTA dňa 12.07.2023 o 11:25 v Žiline. Zaznamenané boli diely na výmenu: kryt nárazníka P, blatník P, svetlomet P kpl. a lakovanie krytu nárazníka P (nový diel) a blatníka P (nový diel). Tento zápis taktiež upozorňuje na odhadované vysoké náklady na opravu a potrebu kontaktovať poisťovňu pred začatím opravy. Podľa dokumentu „POSUDOK/-KALKULÁCIA“ vyhotovený systémom AUDATEX zo dňa 18.07.2023 boli náklady na opravu vozidla Mitsubishi ASX, EČV: C., VIN: D. bez DPH boli 2 227,85 € a DPH 20% bola 445,57 €, čo predstavuje celkové náklady na opravu vrátane DPH vo výške 2 673,42 €. Z toho náhradné diely (1 300,02 €), režijný materiál (26,00 €), mzdu za prácu (148,50 €) a lakovanie (mzdové náklady 231,00 €, materiál 522,33 €). Celkové náklady na náhradné diely sú 1326,02 € a celkové náklady na lakovanie sú 753,33 €.

53. Podľa priložených listín súd zistil, že poškodená A. B. splnomocnila servis ALTERIA MOTOR, s.r.o. na komunikáciu s poisťovňou a požaduje zaslanie ukončovacej správy/krycieho listu na email: E., E.. Podľa potvrdenia o prevzatí vozidla a účtovných dokladov zákazníkom, s dátumom 1.8.2023 bolo vozidlo odovzdané vlastníkovi. Podľa výpisu z bankového účtu F. spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o., spoločnosť ktorá vykonávala opravu vozidla prijala platbu vo výške 2 612,50 EUR dňa 01.08.2023 od spoločnosti KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group pod v.s. 8007392445 a špecifický symbol 2023220311.

54. Aktívnu legitímáciu má súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2023 medzi poškodenou a žalobcom. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky, ktoré postúpenie poškodený ako postupca oznámil poisťovni.

55. Súd v tomto smere, ale aj pre nasledovné právne posúdenia nároku zdôrazňuje, že podľa čl. III CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

56. Podľa čl. II ods. 1 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Podľa ods. 2 cit. ust. právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Podľa čl. II ods. 3 CSP ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

57. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 275/2018 z 25. júna 2019 Princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutia znamená, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako.

Iba takýto postup rešpektuje princíp právnej istoty a jeho dôsledné dodržiavanie sa významne pozitívne prejavuje aj v rámci celkového nazerania spoločnosti na význam a úlohu práva. Na druhej strane je nutné uviesť, že predvídateľnosť práva nemožno vnímať absolútne. Obdobnú vec je možné rozhodnúť aj inak než v predošlých veciach. V takom prípade je však súd povinný svoje závery riadne, racionálne a ústavne konformne odôvodniť (čl. 2 ods. 3 Civilného sporového poriadku), a to takým spôsobom, aby predošlé rozhodnutia neboli ignorované, ale práve naopak, aby sa s nimi súd argumentačne vysporiadal (obdobne III. ÚS 275/2018).

58. V zmysle vyššie uvedenej právnej úpravy a právnych názorov súdnych autorít je daná minimálne povinnosť súdu prihliadať na ustálenú rozhodovaciu prax nadriadených súdov a vyšších súdnych autorít ako aj jeho ustálenú rozhodovaciu prax, kedy odklon je možný len v odôvodnených prípadoch, ktoré musí súd odôvodniť nie len vo vzťahu k rozhodnutiu v danom spore ale aj vo vzťahu k odklonu.

59. V rámci rovnosti strán v súdom konaní a rovnosti zbraní, súd predovšetkým tak rozhoduje na základe argumentácie strán sporu, teda je žiadúce, aby strany nie len uvádzali skutkové tvrdenia k predmetu sporu ale aj pre prípad požadovaného odklonu, najmä ak je možné z portálu MS SR zistiť priebeh rozhodovacej činnosti sudcu, a to aj ku skutkovo zhodným sporom daných strán rozhodovaných daným sudcom.

60. Súd zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 869/2023 zo dňa 10.07.2023 mal preukázané, že žalobca prenajal žalovanému motorové vozidlo Hyundai i20, MT, EVČ: C.. Nájom náhradného vozidla trval od 10.07.2023 do 01.08.2023 a pri dennom nájmom vo výške 45 eur, bolo dohodnuté zmluvné nájmomné 37 eur a poplatok za pristavenie vozidla 30 eur. Nájom motorového vozidla vyúčtoval žalobca poškodenému fa. č. 9872023 splatnou dňa 16.08.2023 na sumu 880,91 EUR s DPH, spolu za 23 dní.

61. Vo vzťahu k účelnosti nájmu náhradného vozidla poškodeným súd poukazuje na žalobcom uvedenú judikatúru rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Súd považuje preukázanú škodu spojenú so zabezpečením náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla za škodu priamo súvisiacu so samotným poškodením vozidla ako následnú škodu vyvolanú touto okolnosťou, teda je v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti osoby a poškodením vozidla a jej zavinením.

62. Súd zdôrazňuje, že u racionálne konajúcej osoby je možné predpokladať, že kúpou jednotlivých vecí daná osoba sanuje svoje potreby, ktoré nie je spôsobilá plnohodnotne zabezpečiť vlastnou činnosťou. Kúpou osobného motorového vozidla (s výnimkou investície do veteránov a investičných vozidiel značnej hodnoty) zabezpečuje riešenie potreby individuálneho presunu a to odlišným spôsobom, ako je možné dosiahnuť chôdzou, behom, na bicykli či jednostopovom motorovom vozidle, zabezpečuje týmto plnením určitý životný štandard, preferencie či hospodárnosť (napr. pred využívaním hromadnej dopravy, využívanie taxi služieb, krátkodobých prenájomov vozidla...). Súd považuje preto za logické, že poškodením vozidla v rozsahu, že nevyhovuje premávke po pozemných komunikáciách podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, si vlastník či užívateľ vozidla bude nútený od okamihu poškodenia zabezpečiť buď náhradné vozidlo či zvoliť iný spôsob prepravy alebo upustiť od prepravy. V prípade, že motorové vozidlo je aj po poškodení spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách, sa zabezpečenie náhradného vozidla alebo iného spôsobu prepravy bude účelné od okamihu odovzdania vozidla do opravy po vydanie opraveného vozidla. V Slovenskej republike vozidlo nesmie byť prevádzkované na pozemných komunikáciách, ak jeho technický stav alebo poškodenie ohrozuje bezpečnosť premávky. Môže sa jednať napr. o závažné poškodenie nosných častí karosérie alebo rámu, ktoré môžu ovplyvniť pevnosť a bezpečnosť konštrukcie vozidla, poškodenia majú za následok poruchy stability vozidla, poškodené alebo chýbajúce kolesá, nápravy alebo iné časti podvozku, ktoré znemožňujú bezpečný pohyb, poškodený brzdový systém, poškodené riadenie, prevodovky riadenia, nefunkčné osvetlenie alebo signalizáciu, poškodené alebo nefunkčné sklá, najmä prasknuté alebo chýbajúce čelné sklo, ktoré obmedzuje výhľad vodiča, alebo bočné a zadné sklá, ktoré môžu narušiť výhľad či stabilitu, poškodenie ovplyvňujúce bezpečnosť pasažierov – nefunkčné bezpečnostné pásy, airbagy či vážne poškodenie vnútorného priestoru vozidla, ktoré by mohlo ohroziť posádku, únik prevádzkových kvapalín, poškodenie pneumatiky alebo diskov kolies neumožňujúce bezpečnú jazdu. Pokiaľ je vozidlo poškodené takým spôsobom, že to nebráni v jeho použití pre bezpečnú prevádzku na

komunikáciách, je možné takéto vozidlo používať. Je však zrejmé, že vozidlo nie je možné používať, ak bolo dané do opravy, kde sa má odstrániť poškodenie spôsobené nehodou (poistnou udalosťou).

63. Ak vlastník či užívateľ vozidla nemôže používať motorové vozidlo na uspokojovanie vlastných potrieb, ktoré uspokojoval predtým prostredníctvom poškodeného vozidla a na účel zabezpečenia prepravy si prenajal, vypožičal či inak obstaral iné vozidlo, je dôvodné predpokladať, že slúži k rovnakému zabezpečeniu potrieb ako poškodené vozidlo. Teda subjektívnu potrebu držby a možnosti užívania motorového vozidla súd nepovažuje za účelné preukazovať. Potrebu užívania náhradného vozidla súd považuje za preukázanú najmä jeho samotným užívaním či riadne odôvodnenou potrebou mať vozidlo k dispozícii. Na uvedené súd akcentuje najmä pre absenciu súčinnosti aj samotnej poisťovne (žalovaného), ktorá by sama po vyhodnotení potrieb navrhla poškodenému, aby si zabezpečil náhradné vozidlo (prípadne aj s odporúčením), v prípade len potreby mať vozidlo k dispozícii, prísľubom úhrady taxislužby a pod.. Samotnú subjektívnu potrebu poškodeného nie je možné potlačovať možným zvyšovaním nákladovosti PZP. U žalobcu mal súd potrebu zabezpečenia nájmu iného vozidla (náhradného vozidla) preukázanú jednak samotným vyhlásením poškodeného ako aj rozsahom prejazdenej vzdialenosti podľa stavu tachometra pri prevzatí 28341 a odovzdaní 29058 km, spolu 717 km.

64. Súd považuje takmer za vylúčené, aby počas prípadného poškodenia vozidla a nájmu náhradného vozidla poškodený zvyšoval intenzitu využívania tak, aby získaval pre seba neoprávnené výhody (napr. plánoval rozsiahle jazdy, dovolenky) nakoľko takúto skutočnosť by nedokázal predpokladať, pri nájme sú stanovené obmedzenia a zväčša nejestvuje ani potreba takýmto spôsobom konať. Zníženie jazdného výkonu u vozidla v aj v rozsahu tisíc kilometrov je zanedbateľné k jeho cene, potrebe údržby či rozsahu opotrebenia.

65. Vo vzťahu k celkovej dĺžke prenájmu súd obdobne poukazuje nie len na žalobcom citovanú judikatúru rozhodnutím Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn.: 14Cob/55/2019 a rozhodnutím zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudkoch zo dňa 24.11.2021 pod sp. zn. 3Cob/202/2020-217, zo dňa 18.10.2023 pod sp. zn. 3Cob/86/2023-145 a zo dňa 15.11.2023 pod sp. zn. 3Cob/94/2023, Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudku zo dňa 26.01.2023, sp. zn. 14Cob/89/2022, rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave rozsudkom zo dňa 24.11.2021 sp. zn. 3Cob/202/2020, zo dňa 18.10.2023 sp. zn. 3Cob/86/2023 a zo dňa 15.11.2023 sp. zn. 3Cob/94/2023 ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, a to rozsudok zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023 a rozsudok zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 9Co/107/2023.

66. Súd priamo v tomto spore nepovažoval za nevyhnutné vykonať dokazovanie, či daná spoločnosť, autoopravovňa, mala v čase nehody či opravy so žalovaným uzavretú zmluvu o spolupráci, aj keď v iných sporoch takúto skutočnosť zistil. Spoločnosť ALTERIA MOTORS s.r.o. Žilina vystupuje ako autorizovaný dealer vozidiel Hyundai, Mazda, Ford, Honda a zároveň ako autorizovaný servis pre dané značky vozidiel, teda autoopravovňa odporúčaná priamo výrobcom či výhradným dovozcom alebo zástupcom značky s požadovanými znalosťami a kvalitou pre opravu. Je priamo výhradným zástupcom každej značky ako servis odporúčaná. Súd považuje preto obvyklé odporúčanie opravy v autorizovanom servise za racionálne a to aj samotným uvedením spolupracujúceho servisu na webovom sídle žalovaného <https://kooperativa.sk/pobocky>. Pokiaľ poškodený nepreferuje určitý „neznačkový“ servis alebo servis inej značky, súd považuje za racionálnu voľbu požiadať o opravu práve autorizovaný servis danej značky. Súd tiež nemôže obísť, aj samotnú snahu dcérskej spoločnosti žalovaného SLOVEXPERTA s.r.o., ktorá priamo odporúča pre opravu v rámci poisťných udalostí aj danú opravovňu.

67. Súd preto zdôrazňuje, že racionálnosť konania poškodenej, ktorá poškodený automobil Mitsubishi ASX, EČV: C., VIN: D. zadala opraviť autorizovanému servisu, nemožno spochybňovať. Súd tak ako ani v jednom z predchádzajúcich sporov, tak ani v tomto prípade, nezistil, že by sám žalovaný či spoločnosť určená na ohliadku poškodenia, odporúčili poškodenému inú autoopravovňu, ktorá by v požadovanej kvalite a za kratší čas vykonala opravu poškodenia na vozidle poškodeného. Súd zdôrazňuje, že práve poisťovňa, ktorá spolupracuje len v meste Žilina s 28 autoopravovňami, má viac možností zistiť zaťaženosť opravovní, schopnosť vykonať opravu v primeranom čase a pod.. V prípade bežného spotrebiteľa zistiť, ktorá spoločnosť je schopná v určitej dobe vykonať opravu, vylúčiť vlastnou úvahou autorizovanú opravovňu a určiť, či bude akceptovaná cena opravy samotným žalovaným pre vystavenie

krycieho listu či bez rizika sporu o úhradu ceny opravy, a následne uvedené tvrdenie preukázať, je fakticky nemožné. To by poškodený musel realizovať určité výberové konanie vo vzťahu k rýchlosti opravy, cene, schopnosti vykonať opravu, čo je pre neznalú osobu mimoriadne obťažné a aj časovo náročné.

68. Tak ako súd viac krát aj v sporoch so žalovaným uviedol, ak by žalovaný vykonal určité odporúčania opravovne s prehlásením o dĺžke, cene a kvalite opravy, a poškodený by si zvolil inú opravovňu, v prípade presahujúcej dĺžky opravy či ceny, by dôvodnosť nároku v presahujúcom rozsahu musel preukazovať poškodený. Pokiaľ nejestvujú odporúčania žalovaného, jednotný systém sledovania vyťažnosti vykonávania opráv, musí pri racionalite voľby poškodeného, preukazovať neúčelnosť dĺžky opravy a tým aj nájomu náhradného vozidla preukazovať žalovaný. Súd za preukázanie neúčelnosti nepovažuje len vyčíslenie primeranej doby opravy prostredníctvom určitého systému pre výpočet ale aj vedomosť o neschopnosti opravovne vykonať opravu v primeranej dobe, či minimálne stupeň vedomej nedbanlivosti pri výbere opravovne na strane poškodeného.

69. Zo samotného vyjadrenia opravovne je zrejmé, že prvá ohliadka bola vykonaná ešte pred prijatím vozidla na opravu dňa 05.05.2023 spoločnosťou SLOVEXPERTA a bol o nej vyhotovený Zápis o poškodení motorového vozidla. Následne spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o. otvorila dňa 10.5.2023 zákazku pod č. TU000769 na opravu tohto vozidla. Vozidlo bolo pristavené na opravu dňa 10.7.2023, teda po tom, ako uvoľnené kapacity umožnili pristúpiť k oprave a dňa 11.7.2023 boli objednané náhradné diely potrebné k oprave. Dňa 12.7.2023 bola vykonaná doobhliadka vozidla spoločnosťou SLOVEXPERTA. Finálna kalkulácia ceny opravy vozidla bola vyhotovená spoločnosťou ALTERIA MOTOR, s.r.o. dňa 18.7.2023, pričom náklady na opravu predstavovali sumu 2 673,42 € s DPH, podľa faktúry č. 2023220311 bola oprava ukončená 19.07.2023. Fakturovaná bola suma 2.612,50 eur splatná 26.07.2023. Podľa tvrdenia opravovne motorové vozidlo bolo odovzdané A. B. dňa 1.8.2023, keďže poisťovňa v ten deň uhradila dohodnutú cenu opravy priamo na účet spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o... Uvedenú dĺžku nemohla poisťovňa ovplyvniť. V tomto rozsahu súd poukazuje aj na závery odvolacieho súdu Krajského súdu v Žiline, ktorý rozsudkom sp.zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024 zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 14C/48/2022-66 zo dňa 23. mája 2023 v rozsahu zamietnutej žaloby z dôvodu, že súd prvej inštancie nepovažoval čas od ukončenia opravy do vystavenie krycieho listu za čas súvisiaci s opravou vozidla a znemožňujúci užívanie opravovaného vozidla, nakoľko uplatnenie takého zádržného práva zo strany autoopravovne považoval za konanie v rozpore so zákonom a nekalú zmluvnú podmienku, teda nemožnosť užívať vozidlo po danú dobu nemôže zodpovedať poisťovňa ale výlučne autoopravovňa (Alteria Motors s.r.o.). Súd druhej inštancie konštatoval, že v tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovaného (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovaného vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinennej škodcom (poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nütene“ v dôsledku vzniku poistnej udalosti (tak ako ich prezumuje zákona č. 381/2001 Z.z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktačného procesu s určitým obsahom. V kontexte uvedeného by potom úvaha, ktorá by rozlišovala dôvodnosť (príp. rozsah) nároku na náhradu škody súvisiacej s nájmom náhradného motorového vozidla poškodeným aj vo vzťahu k dĺžke doby medzi ukončením opravy motorového vozidla poškodeného a vydaním krycieho listu/vykonaním úhrady zo strany poisťovne výlučne v závislosti od toho, či by bol príslušný autoservis oprávnený uplatniť voči poškodenému zádržné právo, vyznela nesystematicky, nakoľko dôvodnosť nároku by bola podmienená tým, aké zmluvné podmienky by si poškodený v rámci kontraktačného procesu s autoservisom vyjednal. prípadné nevyjednanie takých podmienok opravy zo strany poškodeného, s ktorými by poisťovateľ škodcu súhlasil, by potenciálne viedlo k ďalším sporom medzi poškodeným a poisťovateľom, týkajúcim sa námietok voči voľbe toho ktorého servisu zo strany poškodeného a poškodený by sa stal do určitej miery „rukojemníkom“ poisťovateľa škodcu na strane jednej a servisu na strane druhej. V kontexte uvedenej (všeobecnej) úvahy je potom potrebné o to viac nahliadať na prípady, kedy si poškodený dá opraviť motorové vozidlo v partnerskom servise poisťovateľa škodcu (tak ako to bolo aj v prejednávanej príhode). Odvolací súd má za to, že práve „partnerský“ vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, ktorého reálnym vyjadrením (okrem iného) je aj vydanie krycieho listu „zmluvnou/partnerskou poisťovňou“, má byť tou skutočnosťou, ktorá poskytne zhotoviteľovi - partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa v konečnom dôsledku vo vzťahu k poškodenému skrátila nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany potrebné užívanie náhradného vozidla. Z uvedeného

potom možno jednoznačne vyvodiť záujem poisťovateľa škodcu (ak nevzniknú dôvodné pochybnosti o rozsahu škody) bezodkladne vydať krycí list, príp. partnerskému servisu škodu uhradiť, aby tým nedochádzalo k ďalšiemu vzniku škody z dôvodu nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, príp. v rámci spolupráce s partnerským servisom vyjednať také podmienky, na základe ktorých by zmluvný servis vydal vozidlo poškodenému ihneď po vykonaní opravy.

70. Obdobne súd poukazuje aj na závery Ústavného súdu SR v náleze sp. zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že „...Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok...“.

71. Vo vzťahu k sume nájmu, podľa zmluvy o nájme a faktúry č. 9872023 zo dňa 01.08.2023 vo výške 37,- eur/deň a poplatku za pristavenie vozidla 30,- eur (všetko vrátane DPH) súd zdôrazňuje, že táto nebola sporná, teda spornou ju neurobil žalovaný popretím skutkových tvrdení a nepreukazoval jej neprímeranosť. Súd tiež nepovažoval za sporné, že poškodenej bol faktúrou vyúčtovaný nájom vo výške 880,91 eur splatný 16.08.2023 za nájom vozidla Hyundai i20 MT, EČ: C. od 10.07.2023 do 01.08.2023, pričom vyúčtovanie zodpovedá obsahu zmluvy o nájme zo dňa 10.07.2023.

72. Súd preto v konaní po vyhodnotení dokazovania ustálil, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Je nepochybné, že nájom motorového vozidla vznikol v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poisťencom žalovaného, ktorý za škodu zodpovedá. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla súd vychádzal z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy (vrátane času pre vykonanie doobhliadky, objednania dielov, vykonania úkonov, kalkuláciu) v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo v súvislosti s časom likvidácie poisťovej udalosti.

73. Súd mal preukázané, že opravovňa ALTERIA MOTOR, s.r.o. odovzdala poškodenej motorové vozidlo dňa 01.08.2023. Do uvedeného času poškodenú autoopravovňa neinformovala o postupe opravy. Na základe splnomocnenia, opravovňa zastupovala poškodenú v rámci poisťovej udalosti. Súd nezistil reálnu možnosť poškodenej, ako mohla vlastnou činnosťou skrátiť dĺžku opravy či následnej dobe po oprave do vydania vozidla poškodenej. O ukončení opravy nebola informovaná ani opravovňou ani poisťovňou, pričom poisťovní opravca zasielal kalkuláciu vykonanej opravy pre fakturáciu a úhradu poisťového plnenia. Teda poškodená nemala žiadnu možnosť domáhať sa vydania vozidla a podľa predbežného posúdenia, nemá v čase rozhodovania súdu ani žiadny nárok na náhradu škody, ktorý by jej vznikol krátením poisťového plnenia za prenájom náhradného vozidla, nakoľko ani žalovaný nepreukázal svojvoľné konanie autoopravovne, porušenie práv poškodenej či už záväzkových alebo zmluvných a pod..

74. Súd preto považoval celkovú dobu nájmu vozidla Hyundai i20 MT, EČ: C. od 10.07.2023 do 01.08.2023 zodpovedajúcu oprave poškodeného vozidla Mitsubishi ASX, EČV: C., VIN: D. od prevzatia na opravu do jeho vydania za primeranú, ktorú nemohla poškodená ovplyvniť. Rovnako súd považoval za primeranú aj odplatu, pri dennom nájme 37 eur s DPH ako aj poplatok za pristavenie a odobratie vozidla. Súd poplatok považuje za primeranú v rámci obchodnej stratégie žalobcu, ktorý poplatkom zabezpečuje úhradu úkonov spojených s nájmom, pristavenie vozidla, odovzdanie vozidla, kontrolu, čistenie, pričom z hľadiska súdu je irelevantné, či daný poplatok je zahrnutý do výšku denného nájmu (napr. vyššou cenou nájmu za určité kratšie obdobie) alebo je účtovaný osobitne. Dokonca súd je presvedčený, že úhrada služieb spojených s nájmom je aj pre žalovaného vhodnejšia úhradou paušalizovaným poplatkom ako zvýšením ceny nájmu alebo inou formou úhrady. Napokon, nárok na úhradu poplatku za užívanie náhradného vozidla vyriešila súdna prax jeho priznávaním, nakoľko je v priamej príčinnej súvislosti s poisťovou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy, a keby nebolo tejto poisťovej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo.

75. V zmysle uvedeného súd považoval nárok poškodeného za nájom náhradného vozidla dôvodný aj v rozsahu poisťovňou kráteného obdobia nad rozsah priznaných 10 dní a nad sumu 370 eur, teda

v časti, ktorá je predmetom sporu v rozsahu 510,91 eur. Nárok zodpovedá škode priamo súvisiacej s poškodením jeho vozidla poisťovateľom žalovaným, ktorý za žalovaného podľa § 15 ods. 1 ZoPZP je povinný poškodenému uhradiť priamo poisťovateľ. Nakoľko žalovaný nárok pri likvidácii poisťovateľskej udalosti uspokojil len v časti úhradou dňa 23.08.2023 vo výške 370,- eur na základe šetrenia ukončeného dňa 22.08.2023.

76. Podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody vrátane inej ujmy poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

77. Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. (§15a).

78. Podľa § 11 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z.z. odseky 6 až 8 sa použijú rovnako aj vtedy, ak nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy uplatnil poškodený proti likvidačnému zástupcovi (§ 15a).

79. Podľa odôvodnenia rozhodnutia v konaní pred Najvyšším súdom SR v rozhodnutí zo dňa 23.02.2022 sp.zn. 3Obdo/27/2021 odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že sa v otázke žalobcoví nepriznaných úrokov z omeškania stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu v časti príslušenstva s poukazom na ust. § 11 ods. 6 a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď žalovaný povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP neporušil, preto nemá povinnosť platiť úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP a povinnosť platiť úrok z omeškania mu vznikne až (a jedine) v prípade, ak neuhradí žalobcovi škodu v lehote určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Na doplnenie odvolací súd poukázal na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 184/2019 z 3. júla 2019 a sp. zn. I. ÚS 567/2020 z 8. decembra 2020, ktorými boli ústavné sťažnosti v obdobných veciach odmietnuté ako neprípustné a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 z 27. mája 2020, sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22. novembra 2018 a sp. zn. 1Cdo/212/20107 z 26. februára 2019. Súd zdôraznil, že pokiaľ si žalovaný splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, nemal povinnosť uhradiť žalobcovi úroky z omeškania a do omeškania by sa žalovaný dostal až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP. Dovolací súd s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v Nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020 a III. ÚS 214/2020 zo 14. októbra 2021 a sp. zn. III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021, v ktorých ústavný súd zhodne skonštatoval, že výklad ust. § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP prijatý všeobecnými súdmi v zrušovaných rozhodnutiach vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody a dostáva sa tak do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy. Súdny neaplikovali eurokonformný výklad v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (kodifikované znenie), keď všeobecné súdy sú zároveň súdmi Európskej únie, ktoré sú povinné aplikovať únieové právo (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-106/77 vo veci Simmenthal). Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení nálezu III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 uviedol, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťovateľskej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplате žiadanej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné (štandardné) odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, žeby jeho omeškanie a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Každý škodca by mohol logicky oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota

na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 OZ) vzniknutej z ublíženia na zdraví. S tým úzko súvisí aj potreba zamyslieť (a neustále sa zamýšľať) nad dôsledkami, dopadmi (akéhokoľvek) výkladu, ktorý prijíma všeobecný súd. Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (keď by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťovateľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom zákona o PZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na tento účel zákonodarca vykreeoval osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Toho si je vedomý aj krajský súd, ktorý si uvedomuje, že je povinnosťou poisťiteľa prešetriť poistnú udalosť a poskytnúť plnenie. Rovnaký postup pri výklade predmetných ustanovení ohľadom úroku z omeškania aplikoval odvolací súd a súd prvej inštancie aj v tu preskúmvanej veci. Odvolací súd a aj súd prvej inštancie pri výklade ust. § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom Slovenskej republiky označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci. Najvyšší súd dal do pozornosti aj predchádzajúce rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach, konkrétne rozsudok z 21. mája 2020, sp. zn. 1Cob/100/2019, rozsudok z 29. septembra 2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 a rozsudok z 27. apríla 2017, sp. zn. 1Cob/109/2016, v ktorých už Krajský súd v Bratislave prijal záver, že povinnosť poisťiteľa platiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti poisťiteľa upravenej v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak nezbavuje poisťiteľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP včas.

80. Súd prvej inštancie má za to, že povinnosť poisťiteľa platiť úrok z omeškania podľa § 11 ods. 6 zák. o PZP v spojení s ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. je v súdnej praxi ustálená.

81. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. s tým, že omeškanie stanovil v zmysle ust. § 11 ods. 8 a § 11 ods. 6 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z. dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty od ukončenia šetrenia. Súd sa v tomto rozsahu poukazuje na svoju rozhodovaciu prax potvrdenú nadriadeným súdom ako aj odôvodnením vysloveným v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktorým aj zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Súd prvej inštancie nezistil dôvody pre odchýlenie sa od ustálenej súdnej praxe.

82. Súd pri nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo vzájomnom súvisi na vznik omeškania uvádza, že v prípade rozsudku v spore o náhradu škody sa jedná o deklaratórny, nie konštitutívny rozsudok, teda súd rozsudkom potvrdzuje existujúci nárok. Nárok na náhradu škody súd nestanovuje podľa vlastnej úvahy ako napr. náhradu nemajetkovej ujmy, teda nárok nevzniká rozhodnutím súdu. Nárok na náhradu škody vznikom nákladov na užívanie náhradného vozidla predstavuje nárok, kde je zrejmé kto škodu spôsobil a v akej výške, teda povinnosť uhradiť škodu vzniká vtedy, keď sa ten kto škodu spôsobil dozvie, v akej výške škodu spôsobil a komu. Ak je možné uplatniť nárok priamo voči poisťovni, tak poisťovňa je povinná plniť v určenej lehote po ukončení šetrenia. Ak poisťovňa ukončí šetrenie tak, že nárok na poistné plnenie nevznikol alebo vznikol v nižšom, než uplatnenom rozsahu (škoda nebola preukázaná) avšak v súdnom konaní za rovnakých skutkových tvrdení a dôkazov súd dospel k inému zisteniu, poisťovňa si nemohla riadne splniť svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, ibaže by nárok nebol riadne uplatnený, teda v konaní pred súdom by bol skutkovo vymedzený alebo preukázaný iným spôsobom. Ust. § 10 ods. 7 zákona o PZP je potrebné vykladať tak, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného

na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda poisťovňa je povinná plniť do 15 dní od skončenia prešetrovania na zistenie jej povinnosti plniť a to aj vtedy, ak svoju povinnosť stanovila nesprávne. Povinnosť plniť po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia, je len vtedy, ak by poistenec popieral zodpovednosť za škodu a táto bola deklarovaná až rozhodnutím súdu. Povinnosť plniť podľa rozsudku sa nevzťahuje na prípad, keď poškodený uznal zodpovednosť za vznik škody a požiadal poisťovňu o plnenie a poisťovňa nesprávne zistil jeho rozsah povinnosti plniť. Tomuto tvrdeniu zodpovedá povinnosť poisťovne v prípade sporu ustanoviť poistenému zástupcu (§ 10 ods. 5 zák. o PZP). Poisťovňa nemôže mať výhodnejšie postavenie ak odmietne plniť až do doby pokiaľ jej povinnosť nie je stanovená súdom, ako keby riadne vykonala šetrenie a za poisteného nahradila škodu. Tiež ak má poisťovňa povinnosť vykonať šetrenie, musí šetrenie vykonať riadne tak, aby na základe jeho výsledkov nahradila celú spôsobenú a preukázanú škodu. V takomto prípade ad absurdum by každého poškodeného mohla odkázať na konanie pred súdom s písomným odkazom, že rozsah povinnosti plniť nebol riadne preukázaný (§ 10 ods. 6 písm. b/ zák. o PZP). Nesplnenie povinnosti podľa § 10 ods. 6 zák. o PZP riadne vykonať šetrenie poistnej udalosti a rozhodnúť o nároku je potrebné posúdiť tak, že v danej časti poisťovňa šetrenie nevykonala riadne. To, že súd dospel pri stanovení náhrady škody k iným zisteniam ako poisťovňa – žalovaný, značí porušenie povinnosti poisťovne riadne vykonať šetrenie a priznať zodpovedajúci nárok na poistné plnenie (ibaže by nárok v súdnom konaní bol inak skutkovo odôvodnený či preukázaný inými dôkazmi, ktoré boli pre rozhodnutie poisťovne podstatné a nemohla ich predpokladať). Preto súd podľa § 10 ods. 8 zák. o PZP stanovil omeškania žalovaného s náhradou škody od uplynutia 15 dní po ukončení šetrenia podľa § 10 ods. 6 zák. o PZP vo výške podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

83. Súd preto priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 510,91 eur od 07.09.2023 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. V súvislosti s uplatneným nárokom na úrok z omeškania súd poukazuje na ustálenú judikatúru ako aj závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Preto súd podľa § 10 ods. 8 zák. o PZP stanovil omeškania žalovaného s náhradou škody od uplynutia 15 dní po ukončení šetrenia podľa § 10 ods. 6 zák. o PZP vo výške podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z..

84. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
85. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

86. Nakoľko žalobca mal úspech v konaní voči žalovanému v plnom rozsahu, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

87. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len

„CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).